

lemmer, at de større Skatteydere — det er nu deres Folk — skal der værnes om, at de skulle beskyttes imod Forurettelser. Derimod have de ingen Tanke om, at det ogsaa er nødvendigt at beskytte de mindre Skatteydere imod Uret. De store Skatteydere have den større Halvdel og de smaa ere altid i Mindretal; men kunde det ikke tænkes, at derved have de mindre ikke faaet den nødvendige Beskyttelse og skulde det ikke være vor Pligt ligesaa vel at værne om at de mindre Skatteydere faa nødvendig Beskyttelse imod Forurettelser som de store. Vi kjende de almindelige borgerlige Forhold. De store Skatteydere have mange Midler foruden deres Valgret, hvorved de kunne sikke sig Beskyttelse. De have den i deres hele borgerlige Stilling. Det gaar med de kommunale Valg som med de politiske, at den store Skatteyder udøver en saadan Indflydelse til forskjellige Sider, at naar han møder, møder han ikke saaledes alene, men han har Mange, der paa forskjellig Maade enten staa i en hjertelig eller i en anden Forbindelse med ham, og som følge ham. Det veed man meget godt, at de saaledes gøre deres Indflydelse gjældende ogsaa i kommunal Henseende. Det vilde være det fletteste Bidnesbyrd for de større Skatteyders Forhold overfor de mindre, dersom de ikke i den almindelige Valgret havde Beskyttelse nok efter den Stilling, de indtage i Samfundet. Man siger: Er det ikke de større Skatteydere, der bære Hovedbyrden, og maa de ikke derfor have Hovedindflydelsen? Men her i Rigsdagen da? Er det ikke os, der have Hovedindflydelse paa Bevillingerne, og blive vi ikke valgte i Kraft af den frie Valgret? Dersom man saaledes vilde gaa ud fra den Forudsætning, som Mindretallet gjør gjældende, at de mindre Skatteydere absolut vilde samle sig om at benytte deres Valgret paa en urigtig Maade, kunne vi saa ikke ogsaa her, som ere valgte ud af de mindre Skatteydere, bevilge Skatter og give Andre Paalæg, som ere uretfærdige mod de

store Skatteydere, og dog have vi vist aldrig mærket det i de 20 Aar; vi have vist snarere mærket det Modsatte, jeg paastaar ialtfald, at der endnu med Hensyn til vore Skatteforhold bestaar ikke ringe Ulighed, ikke til Gunst for de mindre Skatteydere, saa at Erfaringen har ingenlunde vist det, som det ærede Medlem frygter for her med Hensyn til kommunale Forhold. (En Stemme: Indkomstskatten!). Indkomstskatten! Er det ikke de mindre Skatteyders Repræsentanter paa Thinget, der skulle vedtage denne Lov, naar vi, der ere udgaaede fra alle Vælgere, vedtage Skatten? Kunne da de i Sognet, der ere valgte dertil, ikke paaligne denne Skat med den kongelige Kommisær's Samtykke og under Overstattekommissionens endelige Dom? Det vilde dog se noget besynderligt ud, naar det ikke var Tilfældet. Med Hensyn til Interesseserne og den Fremstilling, som det ærede Medlem gav i den Henseende, kan jeg ikke negte, at det ærede Medlem fra Næstved (Albrechtsen) efter min Mening har opfattet hans Anskuelse fuldstændig korrekt. Det staa ogsaa for mig saaledes, at den ærede Ordfører for Mindretallet egenlig mente, at der horte en vis Del Hartkorn til for at have Interesse for Fattigvæsenet, Skolevæsenet, Veivæsenet o. s. v., og at det var i den Kreds, man havde Interesse for disse Sager, men at man ingen Sikkerhed havde for, at der udenfor denne Kreds var Interesse derfor. Jeg vil antage, at det ærede Medlem har opholdt sig i en Ggn, hvor der ingen Husmænd og Indfiddere er; jeg vil antage, at han i det praktiske Liv kun af Theorien har lært at kjende, hvad det er for Folk, vi tale om at gøre meddelagtige i Valgretten. Thi dersom han havde nogen Erfaring om, hvor lette disse Mennesker ere at vinde ved en kærlig og human Omgang i det daglige Liv, og hvis han havde lært praktisk at indse og beundre, hvilke Anstrengelser selv den fattigste Mand kan gjøre for dog at skaffe sit Barn nogen Betædning, til samme Tid som ofte den vel-